

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Благодат Светога Духа данас нас је сабрала браћо и сестре са разних страна у ову нову нашу богомољу да прославимо Господа нашега Исуса Христа са Оцем и Духом Светим и да почнемо богослужење и у овој нашој најмлађој катакомби. Ово је дакле још једно огњиште вере православне, вере светосавске које је Господ благословио да се овде подигне, да се оформи на челу са мати Антусом и њеним сестрама које су овде дошле пре две и по године, милошћу Божијом и добротом оних који су нам даровали ово место овде, Драган и Ангелина Хривовијевићи. Овде је почео живот али нису имали кров над главом, нису имали богомољу. Молили су се у својим келијама како су знале и умеле али је Бог видећи њихово срце, њихову веру и љубав благословио да подигну ову малу, скромну још увек недовршену богомољу али довољно завршену да се могла овде данас извршити прва Света литургија и принета бескрвна жртва Господу Христу.

Данас је празник свете великомученице Марине и овде ово место носи то име Маринац и везано је за овај празник, а света великомученица Марина је једна од многих који су за веру, своју веру у Господа Христа положили живот свој у младим годинама. Она беше ћерка незнабожачких родитеља, није била ни крштена али је чула за име Господа Христа да је Он прави истинити Бог који је створио небо и земљу. Чувши науку Христову њено се срце разгорело љубављу према њему, вера се запалила у срцу њеном и она је почела отворено и јавно да исповеда Господа Христа и да признаје да верује у Њега и једино у Њега као у истинитога Бога. Беше то страшно време браћо и сестре, време гоњења хришћана када су незнабожачки

цареви у намери да униште то име, да сатру то семе хришћанско; где год су чули да постоје хришћани они су подизали гоњење, водили на судове, на разне муке, и на мучења и убијања. Тако и ова млада Христова невеста, великомученица Марина у својих петнаест година пострадала за Господа Христа. Није јој било жао света, није јој било жао живота ни њене младости. Нудио је њој тај мучитељ да се одрекне Христа и да постане веома славна и богата и призната. Ништа није могло њу да преласти и да наведе на такав грех, на одступање од вере хришћанске. Ни по цену страшних мучења ни по цену смрти она је остала верна и зато се ево већ две хиљаде година слави и прославља у Цркви Православној као једна од великих великомученица које су много пострадале за Господа Христа.

Ето браћо и сестре када погледамо у свету великомученицу Марину и погледамо данас нас савремене хришћане морамо се постидети, постидети због слабе вере наше и неспремности да принесемо на жртву ради вере своје, ради Господа Христа ни најмањи труд а камоли неко мучење и страдање. Многима је омилио овај свет, омилио овај живот, живот у греху, у страстима и сластима овога света и онда лако се одричемо и свога имена и своје вере светосавске православне само да не би били лишени неких задовољстава, неких привилегија, неких уживања, некога подсмеха да нам се неко не наруга, као види како су ови застарели, запостављени, неуки, непаметни па верују тамо у некога Христа.

Међутим, ми знамо браћо и сестре да је то једина права вера, вера која спасава. Јер Господ Христос је дошао у овај свет да људима дарује живот вечни а живот вечни се стиче

кроз веру у Господа Христа и живот по тој вери. Вера није једна наука, вера није једно убеђење, једна филозофска мисао, једна идеологија – вера је живот браћо и сестре. Јер каже свети апостол да је вера без добрих дела мртва. Само права вера и прави живот по тој вери осигурава људима живот вечни у Царству Христовоме ради кога је Господ и дошао на земљу, живео са људима, учио људе, пострадао од људи али и васкрсао у трећи дан. Васкрсао је да покаже да је Он заиста истинити Бог и многи и многи у прво време хришћанства када су гоњења трајала поверовавши у Господа Христа и његово васкрсење били су спремни на најстрашније муке и на саму смрт ради те вере.

Међу њима је и света великомученица Марина којој је овај храм овде посвећен, ако Бог да да се и коначно доврши, украси, да буде украс овога места и место где ћемо се сабирати да се Богу молимо, да овде свете тајне примамо, да се овде крштавамо, венчавамо, да се овде причешћујемо Телом и Крвљу Господа Христа на исцељење душа и тела и на живот вечни. Само тако браћо и сестре живећи ми ћемо се удостојити онога блага које је Господ припремио онима који га љубе као што се удостојила света великомученица Марина.

Данас је дакле, храмовна слава овога места, зато је слава свете великомученице Марине и припремљен је колач и жито овде да се та прва слава прослави онако како треба.

Поред манастира, мати Антусе и њених сестара, у припремању славе учествовао је и Милан Павловић из села Латковића код Лазаревца као домаћин ове године. Он се примио прошле године јер овде је резан славски колач без ове цркве, ево данас имали смо значи и колач

манастира и колач брата Милана. И обичај је да сваке године на храмовни празник поред манастира који је домаћин, буде и неки домаћин од верника као што је ове године брат Милан. Има ли неко да се прима за идућу годину да буде домаћин ове славе? Игор Матијевић из Рудоваца. Изволте приђите овамо, понеси ово за благослов кући и залог да се догодине, ако Бог да, поново видимо овде. А ви сте, Миле Стојановић из Београда као други домаћин. Догодине имамо значи манастир, имамо још двојицу. Нек је сретно и благословено. Честитајте старом домаћину и он вама да честита.